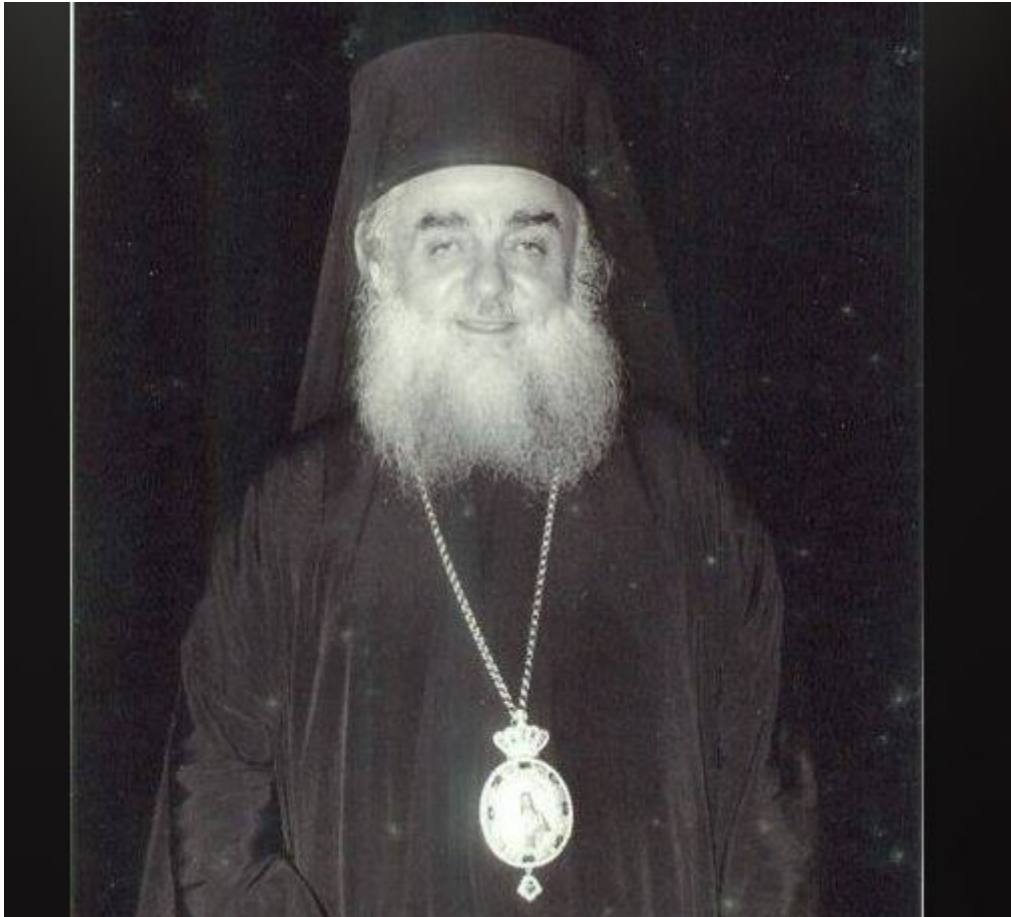

21/07/2024

Κωνσταντίνος Πούλος: Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου (1957 - 1974)

[/ Γνώμες](#)

Συμπληρώνονται με τη χάρη του Κυρίου μας τριάντα χρόνια από την προς Κύριον εκδημία του μακαριστού Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κυρού Κωνσταντίνου Πούλου.

- Υπό του Πρωτ/ρου Αθανασίου Παπαδάκη, Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Ιεράς Μητροπόλεως Ελευθερουπόλεως

Από τα νεανικά μου χρόνια γνώρισα τον σεβάσμιο και φωτισμένο αυτόν ιεράρχη και επειδή τον γνώρισα από πολύ κοντά και ευεργετήθηκα από αυτόν όπως και τόσοι άλλοι συνομήλικοι και συμπατριώτες μου, θεωρώ χρέος ιερό να εναποθέσω

τα μύρα της ψυχής μου στη σεπτή και πονεμένη μορφή, στον κατά πάντα άξιο Μητροπολίτη, αναφερόμενος στο υπέροχο έργο του, το οποίο επετέλεσε στη γενέτειρα μου καθώς και στις μετέπειτα δοκιμασίες του.

Περίληπτικά αναφέρομαι στα πρώτα του χρόνια, ώστε ευχερέστερα να κάνω λόγο για την Ιεραρχική του διακονία στην ακριτική μας Μητρόπολη.

Γεννήθηκε το 1912 στα Σιταράλωνα Αγρινίου. Τα πρώτα του γράμματα διδάχθηκε στην ιδιαίτερη πατρίδα του και το 1935 έλαβε το πτυχίο της θεολογίας. Το 1941 χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος αναπτύσσοντας ως Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως Αιτωλοακαρνανίας δράση Εθνικοθρησκευτική. Κενωθείσης της Ι. Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου εκλέγεται Μητροπολίτης της και το 1957 γίνεται η ενθρόνισή του με λαμπρότητα και κατάνυξη.

Ακάματος, πνευματέμφορος, δραστήριος, πανέξυπνος, φλογερός και δυναμικός περιοδεύει νυχθημερόν την επαρχία του, ανεγείρει Ναούς, εγκαινιάζει, χειροτονεί πάνω από 80 ιερείς, δημιουργεί ταχύρυθμη Σχολή επιμορφώσεως των Κληρικών του στην Ι. Μονή Κορνοφωλιάς.

Ανασυσταίνει την Ι. Μονή Δαδιάς, δημιουργεί τέσσερα οικοτροφεία και κατασκηνώσεις, διαθέτει τον μισθό του για ενισχύσεις εμπεριστάτων οικογενειών, στρατευομένων και μη. Επιλέγει καλούς συνεργάτες με πρωτοστάτη τον π. Παύλο Καββαδία, τον Ιεραπόστολο του Έβρου.

Έρχονται όμως και μεγάλοι πειρασμοί.

Σε χρόνους δύσκολους και δύστηνους για την εκκλησία. Με πολιτικές διαμάχες και αντιπαλότητες, κηρύσσεται αναπολόγητα έκπτωτος μαζί με άλλους ένδεκα μητροπολίτες. Εκθρονισμένος ήδη παραμένει σε απομόνωση στο Μητροπολιτικό οίκημα, κατόπιν πικραμένος παίρνει τον δρόμο της εξορίας και φιλοξενείται για δέκα ολόκληρα έτη στην Έδεσσα από τον αδελφό του Καλλίνικο Μητροπολίτη Εδέσσης, ο οποίος και τελευταίως για τα πολλά του πνευματικά χαρίσματα αγιοποιήθηκε από την Εκκλησία μας.

Το 1991 η Εκκλησία δικαιώνει τους εκθρονισμένους 12 Ιεράρχες και μάλιστα με Μητροπόλεις προσωποπαγείς. Ο ίδιος όμως πικραμένος αρκέσθηκε στη δικαίωσή του, αλλά δεν θέλησε να πάρει Μητρόπολη.

Μετά την κοίμηση του αδελφού του Αγίου Καλλινίκου με άφατη πικρία εγκαταλείπει την Έδεσσα και εγκαθίσταται στην Αθήνα για ένα μικρό χρονικό διάστημα στο σπίτι της αδελφής του Θωμαΐδος, η οποία και πρόωρα εκοιμήθη. Τότε ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Σεραφεΐμ δίδει εντολή να φιλοξενηθεί

στο Ίδρυμα υπερηλίκων της Ι. Αρχιεπισκοπής στην Αγία Παρασκευή Αττικής.

Εκεί λειτουργεί, νουθετεί, εξομολογεί και στηρίζει με απλότητα και ταπεινότητα.

Το καλοκαίρι του 1994 ενώ έκανε θεραπεία στα λουτρά του Θέρμου τραυματίζεται, μεταφέρεται στο Σισμανόγλειο Νοσοκομείο Αθηνών και μετά από μία θρόμβωση στις 26 Ιουλίου απέρχεται εις το ουράνιο θυσιαστήριο.

Έτοιμος κατά πάντα ο Γέροντας Ιεράρχης εξαγνισμένος από τις σκληρές δοκιμασίες δύο δεκαετιών, εξομολογούμενος με ταπείνωση και μετέχοντας με περισσή θερμή αδιάλειπτα στο Ποτηρίο της Ζωής, από το οποίο αντλούσε δύναμη, υπομονή, αγάπη, μακροθυμία και κάθε άλλο πνευματικό δώρημα, μετέστη με γαλήνη και ηρεμία οσιακή προς την αιώνιο ζωή, όπου δεν υπάρχουν αδικίες, εχθρότητες, μικρότητες και όλα όσα αρνητικά, αντίθεα, μισάνθρωπα χαρακτηρίζουν τον βίο μας στον παρόντα αιώνα αμαρτωλό και απατεώνα, αλλά αντιθέτως εκεί βασιλεύει η δικαιοσύνη, η αγάπη, η ειρήνη, η χαρά, η δόξα, και η μετοχή στο αιώνιο και άκτιστο Φως.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής του ομωνύμου Δήμου Αττικής. Έλαβαν μέρος οι Θεοφιλέστατοι επίσκοποι Βρεσθένης Δημήτριος, Αχελώου Ευθύμιος, και Ευρίπου Βασίλειος, καθώς και αρκετοί κληρικοί. Τον επικήδειο εκφώνησε ο Βρεσθένης Δημήτριος ο και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Αμερικής αναφερόμενος στην προσωπικότητα και το έργο του κοιμηθέντος Ιεράρχου.

Μετά το τέλος της εξοδίου ακολουθίας, το σκήνωμα του σεβαστού Ιεράρχου μεταφέρθηκε στην γενέτειράν του, τα Σιταράλωνα Θέρμου, όπου εκεί το ανέμεναν οι κεκοιμημένοι ήδη Μητροπολίτες Αιτωλοακαρνανίας Θεόκλητος και Κοσμάς, Ιεροκήρυξ τότε της Ι. Μητροπόλεως Αιτωλοακαρνανίας, κληρικοί, οι αρχές του τόπου, οι συγγενείς, πνευματικά του παιδιά και οι κάτοικοι της περιοχής.

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Θεόκλητος τέλεσε Τρισάγιο, εγκωμίασε τον μακαριστό ιεράρχη και με πολλή συγκίνηση ενταφίασε το σεπτό του σκήνωμα πίσω από τον κοιμητηριακό Ιερό Ναό, όπου και αναπαύεται.

Πιστεύουμε απολύτως, ότι ο Άγιος Θεός και διά των πρεσβειών του αγίου του αδελφού Καλλινίκου θα δώσει την ανταπόδοση σ' αυτόν, θα τον αμείψει εν ημέρα κρίσεως και είμαστε βέβαιοι ότι εκεί επάνω όπου ευρίσκεται, εύχεται υπέρ πάντων ημών και υπέρ όλων των παντοιοτρόπως αδικησάντων αυτόν και ιδιαιτέρως διά το ποίμνιο το οποίον του ενεπιστεύθη ο Μέγας Αρχιερεύς Κύριός μας.

Είθε η μνήμη του να είναι αιωνία και αγήρως!